

og Gods eller Forsøg derpaa, har man dog ment kan begrunde, at Staten alene bærer denne Del af Forsikringen. Man vil med nogen Grund kunne indvende, at Forsikringen ikke vil blive synderlig dyrere, enten man medtager Redningsforsøg eller ikke, hvor Risikoen, som for Sejlskibenes Vedkommende, dækkes gennem en Kollektivforsikring. Men bortset herfra mener Udvalget, at den Almeninteresse, der knytter sig til Redning af Menneskeliv, vil kunne begrunde, at Staten i dette Tilfælde overtager Risikoen helt.

Til Ændringsforslagene Nr. 10, 11 og 12.

Ændringsforslagene gaa ud paa dels at tydeliggøre Lovforslagets Bestemmelser, dels at bringe Overensstemmelse mellem §§ 12 og 13.

Til Ændringsforslag Nr. 14.

Ændringsforslaget tager Sigte paa det rent praktiske Forhold at Forsørgerpligten kan være af en saadan Beskaffenhed, at den vil være vanskelig helt at afvise, medens det dog ikke vil være rimeligt at tilkende den forsørgede eller delvis forsørgede den hele Forsikring. Udvalget har derfor anset det for rigtigt at tilføje Loven en Bestemmelse, der gør det muligt for Forsikringsraadet i saa Tilfælde at dele Beløbet, medens Udvalget dog har anset det for rigtigt at foreslaa en Maksimumsgrænse.

Til Ændringsforslag Nr. 16.

Ændringsforslaget gaar ud paa at opheve den Grænse mellem store og mellemstore Sejlskibe, der fastsættes i § 24. Denne Grænse udelukker Redere af Sejlskibe paa en Størrelse af over 300 R. T. fra at faa Del i Statstilskuddet. Men da det er denne Klasse af Skibe, der i de senere Aar er gaaet mest tilbage i Antal og det kun her drejer sig om et Antal af 57 Skibe, har Udvalget ikke fundet tilstrækkelig Grund til at opretholde en saadan Deling og foreslaar de samme Regler for store og mellemstore Sejlskibe.

Til Ændringsforslag Nr. 17.

Udvalget maa anse det foreslaaede Maksimum af Statstilskud til Nedsættelse af den Præmie, som bliver at svare af de Sejlskibsejere, som ere Medlemmer af de i Paragraffen omhandlede gensidige Selskaber, for at være ansat for lavt. Sammenholder man Antallet af de ved Søulykker og Søskader i dansk Sejlskibsfart i den sidste Femaarsperiode indtrufne Dødsfald med det af statistisk Bureau opgivne Antal af Familieforsørgere, som falde paa det hele Antal af de paa Sejlskibe paa 20 Tons Drægtighed og derover beskæftigede Søfolk, fremkommer der en Nettopræmie for Død, som med Tillæg af den efter de tyske Erfaringer med Hensyn til Invaliditet for Søfolk i Sejlskibsfarten sandsynlige Nettopræmie for Invaliditet og med et rimeligt Tillæg for Udgifter til Dagpenge og til Administration og andre Omkostninger giver en Bruttopræmie af mindst 25 Kr. pr. Hoved, hvilket Beløb ogsaa stemmer med det af Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart anslaaede. Under disse Omstændigheder og under Hensyn til de trykkede Forhold, hvorunder Sejlskibsfarten i det hele arbejder, maa Udvalget anse et Maksimumstilskud af 12 Kr. for hver forsikringsberettiget Person som passende.

Til Ændringsforslag Nr. 19.

Ændringsforslaget gaar ud paa at udvide Lovforslagets Bestemmelser i Retning af, at alle vedkommende saavel Arbejdsgivere som Arbejdere faa den lettest mulige Adgang til at gøre sig bekendte med Lovens enkelte Bestemmelser.

Under Forhandlingerne angaaende § 26 har Udvalget haft Opmærksomheden henvendt paa den Mulighed, som kan fremkomme derved, at en tegnet Forsikring ikke holdes i Kraft af Forsikringstageren. Det har været Forslagets Hensigt saa vidt muligt at sikre de forsikringsberettigede Søfolk imod at gaa Glip af den dem efter Loven tilkommende Erstatning, og dette er søgt opnaaet ved at paalægge den for-